

รวมบทคัดย่อ ภาคเรียนที่ 2/2562

9. งานแนะแนว

จำนวนครูทั้งหมด	5 คน
จำนวนครูที่ส่งบทคัดย่อ	5 คน
จำนวนครูที่ส่งบทคัดย่อคิดเป็น ร้อยละ	100

ชื่องานวิจัย	การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/11
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวชนินพร สุวรรณสิงห์
ตำแหน่ง	ครู
กลุ่มสาระการเรียนรู้	งานแนะแนว
ปีที่ทำการวิจัย	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/11

การวิจัยดำเนินการโดยใช้รูปแบบการสังเกต (Observational Research) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/11 ที่เรียนในรายวิชา กิจกรรมแนะแนว (ก33906) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 32 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรม แบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียนของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการสัมภาษณ์จากผู้ให้คำตอบโดยตรง (Personal interview) สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ผลการวิจัย พบว่า

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/11 มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากรายการการเรียนภายในห้องเรียนที่ เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ โดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผลการเรียนและสรุปผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียนของนักเรียน

ชื่องานวิจัย	การศึกษาผลของโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร
ผู้ศึกษา	นางคนิวัลย์ อีระวงศ์ประเวศ
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
กลุ่มสาระการเรียนรู้	งานแนะแนว
ปีการศึกษา	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ 2) เปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

การวิจัยดำเนินการโดย ใช้รูปแบบศึกษากลุ่มเดียว วัดผลของการใช้ชุดกิจกรรมก่อนและหลังการทดลอง (The One-Group Pretest-Posttest Design) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนกิจกรรมแนะแนว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน 2) ใบงาน ใบความรู้ และแบบทดสอบก่อนหลัง 3) สื่อหรืออุปกรณ์การจัดกิจกรรม และมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ 0.93 มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .92 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในคาบกิจกรรมแนะแนว สถิติที่ใช้ในการวิจัย โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ภายหลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. ภายหลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นเวลา 1 เดือน นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่องานวิจัย	ชุดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อ สู่อาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ
ชื่อผู้วิจัย	นางสมพร ทองเหมย
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ
กลุ่มสาระการเรียนรู้	งานแนะแนว
ปีที่ทำการวิจัย	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างชุดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อสู่อาชีพ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อสู่อาชีพของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อสู่อาชีพ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อสู่อาชีพ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ จำนวน 40 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) แบบจับฉลาก ใช้เวลาทดลอง 15 ชั่วโมง ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest – Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ ชุดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 คำนวณจากสูตร E_1 / E_2 และการเปรียบเทียบทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อสู่อาชีพของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อสู่อาชีพ จากการทดสอบสถิติ t-test for Dependent Sample วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ โดยใช้คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ชุดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อสู่อาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.84/87.95
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อสู่อาชีพ ซึ่งได้รับการจัดกิจกรรมด้วยชุดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อสู่อาชีพหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อสู่อาชีพอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

ชื่องานวิจัย	ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวจิตรลดา บุรณะไชย
ตำแหน่ง	ครูผู้ช่วย
กลุ่มสาระการเรียนรู้	งานแนะแนว
ปีที่ทำการวิจัย	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อสร้างโปรแกรมพัฒนาทักษะการตัดสินใจเลือกอาชีพ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาด้วยโปรแกรมพัฒนาทักษะการตัดสินใจเลือกอาชีพ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 3 จำนวน 38 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมจำนวน 19 คน และกลุ่มทดลองจำนวน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดทักษะการตัดสินใจเลือกอาชีพ และโปรแกรมพัฒนาทักษะการตัดสินใจเลือกอาชีพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test for Dependent Samples

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ ภายหลังจากที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 3 มีคะแนนทักษะการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีคะแนนแตกต่างจากนักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งไม่ได้รับการพัฒนาและฝึกทักษะการตัดสินใจเลือกอาชีพนักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงขึ้น 1.03 คะแนน และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีทักษะการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงขึ้น 0.31 คะแนน

ชื่องานวิจัย	ผลของโปรแกรมการปรับความคิดและพฤติกรรมที่มีต่อความวิตกกังวลในการสอบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ชื่อผู้วิจัย	นายจำรัส สาลีขาว
ตำแหน่ง	ครูอัตราจ้าง
กลุ่มสาระการเรียนรู้	งานแนะแนว
ปีที่ทำการวิจัย	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการปรับความคิดและพฤติกรรมที่มีต่อความวิตกกังวลในการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตัวอย่างของการทดลองครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ จำนวน 67 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการปรับความคิดและพฤติกรรมจำนวน 34 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนตามปกติจำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1. แบบวัดความวิตกกังวลในการสอบ และ 2. โปรแกรมการปรับความคิดและพฤติกรรม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าทีแบบอิสระ (Independent t-test) และสถิติวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test for Independent Sample)

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการปรับความคิดและพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยคะแนนความวิตกกังวลในการสอบในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับโปรแกรมการปรับความคิดและพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2) กลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการปรับความคิดและพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยคะแนนความวิตกกังวลในการสอบในระยะหลังการทดลองต่ำกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) กลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการปรับความคิดและพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลในการสอบในระยะติดตามผลไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4) กลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการปรับความคิดและพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยคะแนนความวิตกกังวลในการสอบในระยะติดตามผลสูงกว่าหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05